Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України №231 (731) ♦ Субота, 4 грудня 1993 року ♦ Ціна договірна.

МИ – АРМІЯ ВОСКРЕСЛОГО НАРОДУ

6 грудня — День Збройних Сил України

Є головне. Все інше до нього додасться

З розвалом СРСР представники сильної статі втратили свій «чоловічий» празник. Багато списів поламано в Україні довкола нової дати професійного свята людей у військових одностроях. Пропонували, наприклад, святкувати День армії на Святу Покрову, бо 14 жовтня 1942 року у волинських лісах почали свій легендарний шлях перші загони Української Повстанської Армії. Але врешті-решт зупинилися на 6 грудня. Саме цього дня два роки тому було прийнято Закон «Про Збройні Сили України».

Отже, в понеділок Україна вперше відзначатиме День своїх Збройних Сил. Вони нині ще не до кінця зіп'ялися на ноги, ще далеко їм до справжнього національного війська суверенної держави. Живучими виявилися «дідівщина» і корупція, багато проблем з матеріально-технічною базою та призовом, скороченням війська і його переформуванням. Але є головне: Збройні Сили України присягнули своєму народові й готові боронити мирну працю наших людей. А якщо є головне, все інше до нього обов'язково додасться.

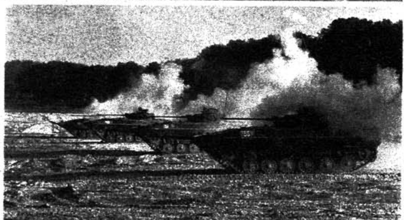
Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (знімки зроблено в навчальному центрі Міноборони України «Десна» та у Васильківському авіаполку).

Абзац з листа

Незабаром свято — День Збройних Сил України. Народ поздоровлятиме всіх, хто служить, хто в запасі, ветеранів. Хотілося б надіслати красиву листівку знайомим, але, на превеликий жаль, їх немає. А якщо десь і є, то все одно їх мало. Думаю, що треба до цієї дати випустити красиві вітальні листівки, ювілейні значки та інші сувеніри.

Є. РАФАЛЬСЬКИЙ,
підполковник, член Спілки офіцерів України.
Львів.

Міністр оборони генерал армії України Віталій Радецький з нагоди святкування Дня Збройних Сил України видав наказ, в якому відзначається, що армія надійно стоїть на варті миру, спокою й розбудови українським народом своєї незалежної держави. В.Радецький привітав зі святом воїнів армії та флоту, ветеранів війни і Збройних Сил, працівників оборонних галузей промисловості. Міністр наказав 6 грудня 1993 року о 20 годині провести святковий фейєрверк у столиці незалежної України — місті Києві, містах Одесі, Львові та Севастополі двадцятьма артилерійськими залпами.

Продиктовано в номер

Офіційно

Як повідомила прес-служба Президента України і Кабінету міністрів України, згідно з домовленістю, на запрошення Президента Туніської Республіки Президент України Л.М.Кравчук здійснить офіційний візит до Тунісу з 6 по 8 грудня цього року.

День безплатних видовищ

У Міжнародний день інвалідів усі кінотеатри Одеси провели безплатні благодійні кіносеанси. Приклад кінопрокатників підтримали колективи українського й російського драматичних театрів — перший запросив на безплатний спектакль «Сто тисяч», другий — на «Вбивство — справа сімейна».

Університет — не тракторна бригада

Так вважає ректор Львівського університету професор Іван Вакарчук. Цю думку, як повідомило інформагентство «Інтелект», він висловив на зустрічі ректорів львівських вузів з мером міста Василем Шпіцером, нагадавши міським властям, що в університету забрали кілька навчальних корпусів, запропонувавши натомість абсолютно не пристосовані для навчання приміщення.

Ректор не вважав за потрібне детально пояснювати, що таке університет і яке його значення для Львова і України. Вважав, що це й так усім зрозуміло. Невже І.Вакарчук помилився?

Угорське радіо говорить по-українськи

Головна редакція зарубіжних передач Угорського радіо повідомила, що з грудня окремі її програми транслюватимуться і українською мовою. Це насамперед — новини про зовнішнє і внутрішнє політично-економічне становище в Угорщині, актуальні питання угорської культури та життя національних меншин Угорщини, зокрема українців.

Неслухняних до співпраці не запросять

Північноатлантичний союз виключить Україну з плану «Співробітництво заради миру», що має на меті зміцнення зв'язків з східноєвропейськими країнами, якщо Київ не відмовиться від ядерної зброї. Про це заявив бельгійський міністр закордонних справ В. Клас під час сесії глав зовнішньополітичних відомств держав-членів НАТО, що завершила роботу в Брюсселі. За його словами, нема рації розширювати співпрацю з Україною, якщо вона не ратифікує Договір про нерозповсюдження ядерної зброї.

Цитата дня

«Ми не маємо права зупиняти процес роззброєння, якщо хочемо вважатися цивілізованою державою. Тому я маю намір ще раз подати на розгляд Верховної Ради Договір СНО-1 з власними зауваженнями. Що ж до надання Росії права здійснювати миротворчу місію в республіках колишнього Союзу, то Україна виступатиме проти. Кожна держава повинна сама наводити порядок у себе вдома».

З інтерв'ю Л. Кравчука під час робочої поїздки по Києву.

Почнуть з єдиної грошової системи. А далі?

Про підсумки зустрічі на Валдаї з главою російського уряду В. Черномирдіним розповів на засіданні білоруського парламенту прем'єр-міністр В. Кебич. Як з'ясувалось, до 1 січня наступного року обидві країни зроблять політичну заяву щодо входження Білорусі та Росії в єдину грошову систему. Білоруський прем'єр повідомив, що за його присутності В. Черномирдін обговорив це питання по телефону з Президентом Росії Б. Єльцин також висловився за те, щоб нова система була апробована в Білорусі.

Ліфти — «Отіс», зуби — «Сіменс»...

2 грудня Президент України Леонід Кравчук здійснив робочу поїздку Києвом, під час якої побував у двох медичних закладах і на заводі ліфтів спільного українсько-американського підприємства «Укр Отіс».

Перша зупинка — міська клінічна стоматологічна поліклініка. Якби не українсько-російська говірка, можна було б подумати, що ми потрапили до закордонного медичного закладу. І це зрозуміло, адже все — апаратура, матеріали, ліки тощо — куплено у німецької фірми «Сіменс». Але тим, хто сплачує щомісяця прибутковий податок на безплатне лікування, поспішати сюди не варто. Тут беруть готівкою. Бажано — валютою.

На СП «Укр Отіс» Леонідові Макаровичу показали ліфти нової технології, макет майбутнього заводу. Підприємство має можливість більше випускати ліфтів для потреб комунального господарства, зазначив генеральний директор О.Пустоваров, але у багатьох замовників немає коштів, щоб, як це вимагають американські партнери, здійснити попередню оплату. Та хоч би як там було, ліфти — річ потрібна, їх бричкою не заміниш, тож завод ніколи не працюватиме на склад.

У науково-дослідному інституті педіатрії, акушерства і гінекології Академії медичних наук України Леонід Макарович оглянув новий корпус дитячої консультаційної поліклініки, побував у лікарняних палатах. Як повідомила директор інституту академік О.Лук'янова, в ці дні ведуться переговори з фірмою «Сіменс» про створення навчально-діагностичного центру охорони материнства й дитинства. За попередніми підрахунками, проект центру коштуватиме 2 мільйони доларів.

На завершення поїздки журналісти вітчизняних і зарубіжних засобів інформації влаштували імпровізовану прес-конференцію, під час якої Президент України відповів на ряд різноманітних запитань.

Олександр ВИНОКУРОВ.

В ІНТЕРЕСАХ ДЕРЖАВИ

З метою вдосконалення регулювання зовнішньоекономічних відносин, посилення державного контролю за проведенням зовнішньоторговельних операцій, гарантованого надходження до валютного фонду України відповідної частини валютної виручки організацій-експортерів Кабінет Міністрів передбачає здійснювати у 1994 році експорт по окремих групах товарів (вугілля, аміак, етилен, бензол, метанол, мінеральні добрива, чорні метали, зерно, цукор) у спеціальному режимі. Він регулюватиметься відповідним положенням, яке публікується нижче.

ПОЛОЖЕННЯ

про порядок експорту товарів, що здійснюється спеціально уповноваженими Кабінетом Міністрів України суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності в 1994 році

1. Це положення визначає порядок вивезення окремих видів високоприбуткових товарів, на які запроваджується спеціальний режим експорту з метою захисту державних економічних інтересів, недопущення незаконного розміщення валютної виручки за кордоном і невиправданої конкуренції українських підприємств на зовнішньому ринку. Перелік такої продукції публікується в засобах масової інформації.

2. Рішення про надання підприємствам (організаціям) права на експорт стратегічно важливих сировинних товарів приймається Кабінетом Міністрів України на підставі висновків експертної державної міжвідомчої комісії при Кабінеті Міністрів України за пропозицією Міністерства зовнішніх економічних зв'язків.

До складу експертної державної міжвідомчої комісії, що затверджується Кабінетом Міністрів України, входять спеціалісти Міністерства зовнішніх економічних зв'язків, Міністерства економіки, Міністерства фінансів, Міністерства юстиції, Державного комітету з матеріальних ресурсів, Служби безпеки, міністерств і відомств, яким підпорядковані підприємства — виробники стратегічно важливих товарів.

3. Підприємства та організації, які бажають скористатися правом експорту зазначених товарів, подають до Міністерства зовнішніх економічних зв'язків письмову заяву та пакет документів згідно з переліком, що додається.

4. За рішенням експертної державної міжвідомчої комісії від підприємств і організацій — виробників стратегічно важливих товарів може вимагатися й інша інформація, що стосується їх зовнішньоекономічної діяльності.

5. Розгляд заявок і вивчення документів здійснюється протягом 15 робочих днів з моменту реєстрації їх у Міністерстві зовнішніх економічних зв'язків, після чого матеріали та висновки з них подаються на затвердження експертної державної міжвідомчої комісії при Кабінеті Міністрів України (повноваження надаються тим підприємствам, які перемогли в результаті конкурсу/тендеру).

6. Рішення про надання підприємствам і організаціям права на експорт стратегічно важливих товарів оформляється відповідним розпорядженням Кабінету Міністрів України, на основі якого суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності видається Міністерством зовнішніх економічних зв'язків свідоцтво встановленого зразка.

Мотивована відмова у наданні права здійснення експорту таких товарів надається заявникові у письмовій формі за підписом голови експертної державної міжвідомчої комісії.

7. Підприємства та організації, яким надано право експорту товарів за спеціальним режимом, зобов'язані виконувати експортні поставки вказаної продукції за замовленнями підприємств, яким не надано такого права.

8. Перелік підприємств і організацій, яким надано право експорту стратегічно важливих товарів, публікується у засобах масової інформації, а також надсилається Кабінетом Міністрів України відповідним міністерствам і відомствам.

9. Підприємства і організації можуть бути позбавлені права експорту стратегічно важливих товарів рішенням Кабінету Міністрів України у разі:

порушення чинного законодавства України;

невиконання вимог законодавства зарубіжної держави, якщо це завдало економічних збитків;

невиконання зобов'язань по поставках товарів на експорт;

експорту товарів (продукції) за демпінговими цінами;

недобросовісної конкуренції.

ПЕРЕЛІК

документів, що подаються підприємством (організацією) до експертної державної міжвідомчої комісії з метою отримання права здійснення експорту товарів за спеціальним режимом

1. Письмова заява із зазначенням номенклатури товарів за ТН ЗЕД для експорту, дати створення, засновників, кількості працюючих, наявних зв'язків між українськими та зарубіжними партнерами, напрямів господарської діяльності, включаючи інформацію про експортно-імпортні операції, обсягів товарообігу, фінансових результатів діяльності за останні два роки, річного балансу за попередній рік, а також короткого техніко-економічного обгрунтування доцільності здійснення даного експорту, виходячи із аналізу кон'юнктури ринку та державної вигоди.

2. Реєстраційна картка в 4-х примірниках з визначенням кодів ЗКПО (8 знаків), СПАТО (7 знаків), ЗКГНГ.

3. Нотаріально засвідчені копії установчих документів (статут, угода) з доповненнями та змінами, свідоцтво про реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності.

4. Довідка органів державної статистики про присвоєння кодів.

5. Довідка установи банку про наявність карбованцевого і валютного рахунків із зазначенням сум на них, яка підтверджує платоспроможність підприємства (організації) і можливість надання йому кредитів на відповідну суму.

6. Фінансовий звіт за попередні два роки з аналізом руху коштів.

7. Перелік експортних контрактів, укладених і виконаних за попередні два роки, контрактів за заявленою групою товарів за підписом керівника та особи, відповідальної за фінансову службу. Перелік має бути завірений печаткою, з доданням копії ліцензій, в рахунок яких ці контракти були укладені (для спільних підприємств — копії митних декларацій).

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення доповнення до Декрету Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо завершення комерціалізації підприємств і організацій державної торгівлі, громадського харчування та сфери послуг»

Верховна Рада України **постановляє:**

Доповнити абзац другий статті 2 Декрету Кабінету Міністрів України від 15 грудня 1992 року № 10-92 «Про заходи щодо завершення комерціалізації підприємств і організацій державної торгівлі, громадського харчування та сфери послуг» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 7, ст.54) таким реченням: «Міністерству оборони України, Міністерству транспорту України, Міністерству енергетики і електрифікації України, Міністерству сільського господарства і продовольства України, Державному комітету України по нафті і газу забезпечити проведення комерціалізації підприємств і організацій державної торгівлі, громадського харчування та сфери послуг, що належать до сфери їх управління, відповідно до схеми комерціалізації та плану проведення робіт, погоджених з робочою групою з питань комерціалізації, утвореною Кабінетом Міністрів України».

Президент України
Л. КРАВЧУК

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін, що стосуються порядку звільнення деяких категорій працівників, до Кодексу законів про працю України

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести такі зміни до Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст.375; 1991 р., № 23, ст.267; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 22, ст.302):

1. Пункт 1 статті 41 викласти у такій редакції:

«1) одноразового грубого порушення трудових обов'язків керівником підприємства, установи, організації (філіалу, представництва, відділення та іншого відокремленого підрозділу), його заступниками, головним бухгалтером підприємства, установи, організації, його заступниками, а також службовими особами митних органів, державних податкових інспекцій, яким присвоєно персональні звання, і службовими особами державної контрольно-ревізійної служби та органів державного контролю за цінами».

2. Абзац восьмий частини першої статті 43^{1} викласти у такій редакції:

«звільнення керівника підприємства, установи, організації (філіалу, представництва, відділення та іншого відокремленого підрозділу), його заступників, головного бухгалтера підприємства, установи, організації, його заступників, а також службових осіб митних органів, державних податкових інспекцій, яким присвоєно персональні звання, і службових осіб державної контрольно-ревізійної служби та органів державного контролю за цінами; керівних працівників, які обираються, затверджуються або призначаються на посади державними органами, органами місцевого та регіонального самоврядування, а також громадськими організаціями та іншими об'єднаннями громадян».

3. Пункт 3 частини перш статті 232 викласти у такій редакції:

«3/ керівника підприємства, установи, організації (філіалу, представництва, відділення та іншого відокремленого підрозділу), його заступників, головного бухгалтера підприємства, установи, організації, його заступників, а також службових осіб митних органів, державних податкових інспекцій, яким присвоєно персональні звання, і службових осіб державної контрольно-ревізійної служби та органів державного контролю за цінами; керівних працівників, які обираються, затверджуються або призначаються на посади державними органами, органами місцевого та регіонального самоврядування, а також громадськими організаціями та іншими об'єднаннями громадян з питань звільнення, зміни дати і формулювання причини звільнення, переведення на іншу роботу, оплати за час вимушеного прогулу і накладання дисциплінарних стягнень, за винятком спорів працівників, вказаних у частині третій статті 221 і статті 222 цього Кодексу».

Президент України
Л.КРАВЧУК

Розпорядження Президента України

Про Секретаря Ради національної безпеки при Президентові України

Призначити КАРТАВЦЕВА Валерія Степановича Секретарем Ради національної безпеки при Президентові України — Керівником апарату Ради національної безпеки при Президентові України, звільнивши його з посади першого заступника Керівника апарату Ради національної безпеки при Президентові України.

Президент України
Л.КРАВЧУК

м.Київ
1 грудня 1993 року.

«ЖИГУЛІ» ВИПЕРЕДИЛИ «МАЗДУ».
АЛЕ НЕ НА ПОВОРОТІ, А ЗА ЦІНОЮ

Напередодні Нового року в Україні розпочне свою роботу стопроцентна дочірня фірма однієї з найбільших автомобільних корпорацій світу — «Мазди».

До цього японці йшли п'ять років. Від СП до стопроцентного дочірнього підприємства «Мазда» не тільки підігнала кілька своїх моделей під наші дорожньо-кліматичні умови, а й підготувала сотні автомеханіків і техніків, відкрила п'ять фірмових станцій техобслуговування. Вже сьогодні шляхами України бігають більш як дві тисячі нових автомобілей японської фірми. «Мазда» має свій проект і щодо поліпшення охорони здоров'я в Україні. Днями до Києва прибули три автомобілі на базі мікроавтобуса «Мазда Е 2200» (медичне обладнання автомобіля виготовили і змонтували чеські спеціалісти). Протягом двох-трьох місяців в Україну буде поставлено ще 450 таких автомобілів на замовлення медичних закладів та великих заводів Донецької і Дніпропетровської областей.

Ціни на автомобілі — заводські. Більш того, щоб знизити ціну «швидких», досягнуто домовленості, що частина з них матиме вітчизняне медичне обладнання. Шкода тільки, що наші митні чиновники забули зняти митний податок з автомобілів «швидкої допомоги» (хоча пожежні машини такі пільги мають), а це збільшило їх вартість на п'ять з половиною тисяч доларів. Хтозна, можливо японські машини «швидкої допомоги» і витіснять з нашого ринку відомі РАФи.

Втім, цікавий факт. Якщо порівняти ціну найпопулярнішої (у своєму класі) в Європі «Мазди 323» з ціною дев'яносто дев'ятої моделі «Жигулів», то вартість останньої на півтори тисячі доларів перевищує вартість японського автомобіля. Про надійність, комфортність та дизайн годі й говорити. До речі, «Мазді 323» потрібно лише 4,5 літра дизпалива на 100 кілометрів пробігу. За енергетичної кризи в Україні це важливо.

Леонід БРОВЧЕНКО.

Кому — горіхи, а кому — на горіхи

Ім'я голови колгоспу імені Калініна Березнегуватського району відоме на всю Миколаївщину. Ніяк не може Володимир Капуста, щоб його прізвище не згадували в обласній Раді, місцевій пресі, прокуратурі, інших інстанціях. Щось як придумає цей чоловік, то хоч стій, хоч падай. Торік узяв і спокійно обрізав водопровідну трубу, яка пролягала через його садибу. Сам тепер з водою, а в сусідки, солдатської вдови, — ні краплі. Більше року голова районної ради ветеранів, депутат райради Олександр Пасневич добивається справедливості, та з Капусти — як з гуся вода. Обрізав — і край!

Цього літа голова буквально шокував березнегуватців: «приватизував» одну із... лісосмуг. Не звичайну (нащо вона йому здалася!), а з горіхами. Виставив навіть сторожа, аби відлякував любителів «дармівщини».

Коли на обурений «сигнал» місцевих жителів приїхав начальник відділу земельних ресурсів райдержадміністрації Василь Гончаров, то застав у лісосмузі двох синів Капусти, які збирали «батьківські» горіхи. Як потім з'ясувалося, смачні й цілющі плоди ні за що ні про що принесли В. Капусті півтора мільйона карбованців.

Гончаров подав до прокуратури матеріали про матеріальні й моральні збитки, завдані головою колгоспу, та... «Мов горохом об стіну!» — сумно зізнався Василь Миколайович.

Думаєте, такого Капусту лише на Миколаївщині зустрінеш? Скрізь вони є. Це, так би мовити, наше національне надбання.

Завітаємо на Полтавщину, в село Першозванівка Чутівського району. Цього літа тут побував Любомир Шеремета з міста Стебника Львівської області, аби під час своєї відпустки попрацювати на просапуванні буряків і заробити якусь копійчину для сімейного бюджету. Разом із чотирма земляками обробив поле, яке їм виділило сільськогосподарське підприємство «Колос», одержав гроші, а от за натуроплатою — пшеницею, насінням соняшнику і цукром — йому сказали приїхати восени. У вересні Любомир ледве додзвонився до Першозванівки, переговорив з агрономом і через тиждень уже був на полтавській землі.

Агроном сказав, що треба зачекати кілька днів, бо для транспорту немає пального. На запитання Шеремети, чому ж тоді він його викликав, не відповів нічого, а відіслав до бухгалтера. Бухгалтер — до економіста. Економіст підрахував, що машина обійдеться у 8 мільйонів карбованців, і «відфутболив» обуреного Шеремету до голови Анатолія Бистрая. Той, недовго роздумуючи, відіслав гостя назад — до агронома. Коли Любомир заїкнувся, що він тільки те й робить, що ходить від одного до другого, Анатолій Микитович...

Що говорив Анатолій Микитович, я писати не стану. Із тих слів, якими керівник господарства висловлював свої думки й глибокі почуття, можна нашкребти від сили три-чотири пристойні. На прохання Шеремети говорити з ним по-людськи, Бистрай твердо пообіцяв: якщо той (переклад з «материнської» мови мій — **О. В.**) багато балакатиме, то понесе мішки до свого Стебника на собі.

— Якби справа була лише в мені, — каже Любомир, — то я подарував би Бистраю за таку «гарячу» зустріч і цукор, і пшеницю, і насіння. Але ж мене послали люди, з якими я працював, щоб заодно забрати і їхнє зароблене. Тож мусив сидіти в Першозванівці до кінця. Виїхав звідти аж через два тижні. Отака «дяка» за нашу тяжку працю!

Березнегуватці обурюються, Шеремета обурюється, обурюються десятки читачів, які скаржаться на свавілля своїх голів колгоспів, а я — ні. За журналістську практику вже стільки набачився таких керівників, що навіть звик до них. І якщо зустрічав голів, які не крили підлеглих добірним матюччям, то радий був лише за це писати про них райдужні нариси. І що головне: Капуста, Бистрай та іже з ними свято вірять, що це — справжній стиль роботи і образ життя сільського керівника, що без триповерхового «мать» колгоспник не візьметься й за холодну воду, а все колгоспне чи те, що на території господарства, — його, голови, і тільки він особисто має право ним розпоряджатися. Тим більше, якщо знає: у «верхах» його прикриють, пригріють, не дадуть випасти з теплого крісла, а тих, хто критикує, вимагає справедливості, законності, зроблять брехунами, наклепниками, ледарями. Тобто, кому — горіхи, а кому — на горіхи...

Пригадую випадок, що стався зі мною на початку 70-х років. Під час літніх канікул я, студент факультету журналістики, працював на Полтавщині в редакції карлівської райгазети «Заповіти Ілліча». Одного разу до друкарні, де я чергував на випуску номера, зайшов представник райкому партії. Строго і дещо зверхньо глянувши на мене, звелів на першій сторінці завтрашньої газети помістити повідомлення про звільнення з посади голови колгоспу імені Котляревського Федора Тютюнника. «Невже його звільнили?» — здивувався я. Хоча добре знав, що Федора Костянтиновича за його непокірність «верхам», принциповість і навіть за саме людське ставлення до селян уже неодноразово хотіли турнути з колгоспу. І турнули б, якби господарство не було одним із кращих і якби не колгоспники, котрі завжди ставали стіною за свого «батька». «Ні, — різко мовив райкомівець, — ще не зняли. Але ми їдемо на звітно-виборчі збори колгоспу і неодмінно знімемо!» «Як це зробите, тоді й опублікуємо, — сказав я. — Адже все може бути». «Ти хто такий, щоб мене вчити?! — закричав «високий» візитер. — Звідки **воно** тут взялося? Де редактор?» Добре, що й редактор не піддався тискові райкомівця, бо селяни того вечора все ж таки зуміли вкотре захистити Тютюнника, і він ще довгі роки залишався головою.

До чого згадав цей випадок? Та до того, що вже минули часи, коли «верхи», знехтувавши думку громади, призначали або звільняли керівників як їм заманеться. І що навіть тоді дружні колективи, незважаючи на всілякі труднощі, залякування й погрози, могли добитися свого: скинути зі своєї шиї самодура чи відстояти від самодурів чесну людину. Ось і вся, як то кажуть, мораль.

Олександр ВИНОКУРОВ,
оглядач з аграрних питань
«Голосу України».

Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Щедрі дарунки за щедрий врожай

Добре попрацювали цього року землероби Дніпропетровщини. Тож і свято їх пройшло на славу. Чотирьом кращим механізаторам і тваринникам облдержадміністрація подарувала автомобілі «Таврія», а шістьом — трактори ЮМЗ. Новенькі, заправлені пальним, сідай і їдь.

Не встигли вщухнути в залі оплески, як на трибуну піднявся голова обласної Ради народних депутатів Віктор Богатир. «Обласна Рада, — сказав він, — також знайшла можливість власним коштом подарувати «Таврію» і два трактори». Це не враховуючи двох сучасних, японського виробництва машин швидкої медичної допомоги, які облрада передала Петрівському і Юр'ївському районам.

Не міг утриматися й гість свята, директор комбайнового заводу Олексій Покуса. Махнув рукою і заявив: «Завод виділяє в подарунок чотири бурякозбиральні комбайни. Називайте, хто заслужив цих нагород!» Насамкінець Юр'ївському району дісталося ще й на сто мільйонів карбованців мінеральних добрив, які взялося безплатно відвантажити виробниче об'єднання «Азот»...

Усе це було на обласному святкуванні Дня працівників сільського господарства. Потім воно тривало в райцентрах, в усіх селах, колгоспах і радгоспах, фермерських асоціаціях.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Щось новеньке

Жодне господарство області ніколи не добивалося такого стрімкого зростання виробничих показників, як це. Ще якихось півтора року тому в Міловському районі колгосп «Зоря» вважали за приречений: останні дні, мовляв, доживає, як і саме село Стрільцівка. Порозбігалися звідси мало не всі працездатні люди — нікому землю орати, сіяти, врожай збирати. Як гарячий час, так і скликає голова правління Олександр Стройний «чужих», переважно із Західної України. Але хіба ж так довго протягнеш?

ЯК ГОЛОВА СТАВ ГРОМАДЯНИНОМ-НАЧАЛЬНИКОМ

І от підсумки цього року. Стрільцівські землероби перші в районі завершили збирання ранніх зернових, соняшнику, буряків, перші підняли зяб. Водночас встигали допомагати сусіднім господарствам. Урожайність — чи не найвища в районі.

Перше пояснення успіху вдалося знайти в... міліції. Розповідає начальник управління з виконання покарань УВС області Олександр Пташинський:

— Кримінальним кодексом передбачено відправляти злочинців на примусове поселення — один із видів позбавлення волі. Раніше луганці, які порушили закон і, отже, були покарані, змушені були «мешкати» в Росії. А ми вперше на Луганщині створили колонію-поселення сільськогосподарського напрямку в Стрільцівці Міловського району. Обрали село не випадково: воно гинуло.

Голова колгоспу «Зоря» підтримав пропозицію міліції, бо треба ж якось рятувати величезні площі землі від запустіння. І незабаром О.Стройний став начальником колонії-поселення, одягнув форму з майорськими погонами. Місцеві колгоспники зі своїми паями добровільно увійшли до нового сільськогосподарського підприємства.

У Стрільцівці, окрім містечка для засуджених, будують школу, дитсадок, котеджі, дороги. Сільські «новобранці» заклали сад на 400 гектарів і збираються спорудити завод для перероблення фруктів. Засуджені поводяться досить дисципліновано. Тутешнє їхнє життя не порівняти з тим, що за колючим дротом. Ще й, коли минає половина строку, засуджений може забрати сюди і сім'ю.

Чутки про колонію-поселення розповсюдилися серед тюремного люду на весь колишній Союз. Є з десяток засуджених, які втекли із сибірської зони і дісталися Луганська, щоб здатися міліції і попрохати направити до Стрільцівки. Звичайно, факт утечі з табору — злочин, і наша міліція до цього ставиться теж з усією суворістю. Але кожного разу треба вивчити ситуацію. Наприклад, утікачі пояснюють свій вчинок тим, що в російських тюрмах дуже погано ставляться до засуджених українців.

Ось так утік із Сибіру хлопець, який потрапив до зони просто з армії. За що кинули його за грати? «Діди» знущалися, і він, відбиваючись, одного з них сильно зачепив стільцем. Особову справу з Сибіру не надсилали цілий місяць, вимагали повернення засудженого, але все ж знайшлися люди в міліції, які допомогли хлопцеві, й тепер він у Стрільцівці.

Село звелося на ноги, району легше справлятися із держзамовленнями. Отже гуманізація законів може поліпшити життя не лише засуджених, а й решти громадян.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

У партіях і рухах

Вибори одні — ставлення різне

Саме такого розвитку подій навколо виборів і слід було очікувати. Зокрема різні політичні сили по-різному оцінили Закон про вибори народних депутатів України. Однозначним було засудження за недемократичність, але деякі нюанси принципово відмінні.

У Заяві Народного руху України (НРУ) щодо виборчого закону сказано, що «перехід України від тоталітарного режиму до демократії стає дедалі проблематичнішим», бо влада не пішла на справді демократичні вибори, урізавши права суб'єктів політичного життя, зокрема роль політпартій прирівняла до державних установ і підприємств. «Україна лишається останнім острівцем червоної автократії в Європі. Демократія і правова держава скасовуються. Влада продовжує вести державу із темряви в нікуди», — промовисто резюмує рухівська заява.

Зробив Рух і практичні висновки. Лідер НРУ В.Чорновіл на україно-російсько-франко-німецькій конференції під егідою Ради Європи в Страсбурзі, підтриманий лідерами «Нової України» В.Гриньовим та Християнсько-демократичної партії (ХДПУ) В.Журавським, звернувся до представників Європарламенту, Ради Європи та місцевих фахівців з проханням провести правову експертизу українського виборчого закону і визначити, так би мовити, його демократичність. А «Рух-прес» повідомив, що В.Чорновіл від імені опозиції зауважив, що вона виступатиме проти прийняття України до Ради Європи, куди вже ввійшла низка посткомуністичних держав, котрі провели справжні демократичні вибори.

Та В.Чорновіл, здається, помилився, виступивши від усієї опозиції. Він забув про «вибіркову», «конструктивну» і «державницьку». З'явилася заява Конгресу національно-демократичних сил (КНДС), у якій виборчий закон теж кваліфіковано як «орієнтований на збереження біля влади колишньої партійної номенклатури». Але КНДС рішуче засудив спроби «деяких політичних сил» перенести дискусію про виборчий закон за кордон, домагатися неприйняття України через це до європейських структур. «Вважаємо, що всякі ініціативи, скеровані на дискредитацію України на міжнародній арені, є безвідповідальними, бо завдають шкоди авторитетові Української держави, сприяють розгулові українофобських сил», — зазначає КНДС.

Єдине, в чому опозиція спільна, то це в тому, що у виборах треба брати активну участь, щоб «новий український парламент працював на зміцнення держави, а не на задоволення інтересів окремих груп людей» (КНДС), а отже, «групи людей» спробують увійти до нового парламенту і передвиборна боротьба обіцяє бути гострою. А сторонньому спостерігачеві хочеться одного: аби ніхто не був страусом, який ховає голову в український пісок замість того, щоб озирнутися навколо і все побачити. Бо світ, закликай його чи не закликай, і так усе бачить...

Дніпропетровськ не хоче ДСУ

Як повідомила прес-служба Національного об'єднання «Державна самостійність України» (ДСУ), у Дніпропетровську, де має відбутися черговий з'їзд цієї організації, не дуже раді цій події, і особливо незадоволені політичні опоненти з «Народного Союзу»(НС), що його ДСУ вважає за «шовіністичний і проросійський». На сесії Дніпропетровської міськради народних депутатів було розповсюджено заяву міського НС, в якій висунуто вимоги спеціальною постановою заборонити ДСУ, її варту і газету «Нескорена нація» як «неонацистські». Дніпропетровській облраді нардепів НС запропонував звернутися до парламенту з проханням «вжити заходів проти екстремістських формувань», а Дніпропетровській міськпрокуратурі — порушити кримінальну справу проти ДСУ та її структур.

Прес-служба ДСУ повідомляє, що під час роботи з'їзду до Дніпропетровська може приїхати народний депутат України О. Чародєєв, що дуже потішає членів ДСУ.

Володимир СКАЧКО,
оглядач.

Продиктовано в номер

Дотації, дотації, дотації...

Як і очікувалося, розрахунки оптової ціни на вугілля у 1994 році, які провели генеральні директори вугільних об'єднань спільно з Держкомвугіллям, так і не вдалося привести до спільного знаменника. Визначилися в намірах: вимагати від уряду дотації на відшкодування витрат у розмірі не менше 4 трильйонів карбованців, виключити з оптової ціни витрати, пов'язані з капітальним будівництвом нових і реконструкцією старих шахт, утриманням соціальної сфери тощо. А, зрештою, перейти з 1 січня 1994 року на вільні ціни. Інакше кажучи, ціна споживчого ринку України сьогодні повністю залежить від розміру державних дотацій для вугільної промисловості. Тому не зайве нагадати, що у жовтні вугільна промисловість одержала 541 млрд. карбованців, у листопаді — 410, у грудні вже очікується 2,5 трильйона...

Наші ялинки квотами не передбачалися

Сьогодні, за даними Національного диспетчерського центру енергетики, дефіцит потужностей в Україні визначається трьома мільйонами кіловат на годину. Обмеження в системі енергопостачання держави вже зачепили не тільки промисловість та сільське господарство, а й соціальну, житлово-комунальну сфери.

Дехто поспішив списати об'єктивну закономірність на чергові підступи Росії, що обмежила подавання електроенергії в Україну. І даремно: подавання електроенергії з Росії у двадцятих числах листопада було таким значним, що примусило наші енергомережі працювати в аварійному режимі. І Росія, в основному, збавила обороти з технічних причин, як, утім, і Україна, яка припинила експорт електроенергії до країн Східної Європи. Між іншим, Росія і не обіцяла Україні вогнів на ялинці, бо експорт електроенергії ніякими двосторонніми договорами, квотами та лімітами не скріплювався, а отже не було й бути не могло механізму розрахунків на міжурядовому рівні. Уряд, очевидно, не передбачив. Отож, про ілюмінацію на ялинках турбуватися доведеться кожному самотужки.

З бензином у Луцьку — без проблем

З того часу, як автозаправочну станцію у Луцьку взяло в оренду відоме на Волині мале підприємство «Берегиня», тут можна будь-якого дня заправити автомобіль бензином марки «Супер». А доставляють пальне ділові люди Луцька з Фінляндії. Спочатку бензин завозять у Польщу, а потім «Берегиня» власними бензовозами «Мерседес» — на Волинь. Ціна високоякісного пального — 11 тисяч 200 карбованців за літр. Виявляється, що і цю найболючішу для нас проблему можна вирішити дуже просто. Треба тільки бажання.

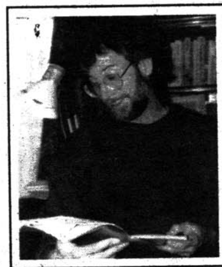
Рубають дрова у шахтарському селищі

Жертвою різкого листопадового похолодання стало селище Димитрове, де живуть шахтарі виробничого об'єднання «Олександріявугілля». У зв'язку з тривалими морозами зупинилася ТЕЦ-3, вийшла з ладу обігрівальна система в багатоповерхових будинках, і тисячі людей стали потерпати від холоду. Щоб якось зігріти скрижанілі квартири, вони кинулися вирубувати дерева на вулицях, влаштовувати щось схоже на давно забуті «буржуйки». Парадоксально, що поруч виготовляє побутове паливо Димитрівська брикетна фабрика, а на складах об'єднання нагромадилося близько 1,5 мільйона тонн бурого вугілля.

Як виявила спеціально створена комісія облдержадміністрації, причиною теплової кризи стало звичайне недбальство. Свого часу не провели планового ремонту котлів, не заготовили страхувального запасу мазуту для спалювання бурого вугілля.

ДІТИ — ТІ САМІ ДОРОСЛІ, ТІЛЬКИ З МЕНШИМ ЖИТТЄВИМ ДОСВІДОМ

Особистості

Джессі Дуарон — дивак. За мірками тих, хто хотів би народитися і прожити в США якщо не весь свій вік, то бодай рік-два.

Він — один з трьох американських учителів, які першими понад два роки тому приїхали в Україну навчати наших дітей англійської мови (в рамках освітянської програми Міжнародного фонду «Відродження»), і єдиний, хто витримав випробування нашою дійсністю. Решта ж його колег, пробувши тут кілька місяців, віддали перевагу комфорту й безпроблемному життю на батьківщині.

— Йдучи на перший урок англійської мови в київську школу № 145, я найбільше боявся, чи зможу працювати з дітьми, бо досі моїми учнями були тільки дорослі, — каже пан Дуарон. — Але з'ясувалося: діти — це ті ж дорослі, тільки з меншим життєвим досвідом. А українські діти — такі ж як і американські школярі, лишень з більшим набором комплексів і стереотипів.

Перше знайомство зі столичною школою його розчарувало: Джессі не знайшов жодного підручника, придатного для вивчення іноземної мови — всі вони нагадували короткий курс англомовної історії КПРС.

Оскільки Дуарон поселився не на Печерську і не на Хрещатику, а за американською звичкою на околиці Києва — Троєщині, і поїздка в громадському транспорті від дому до школи займала півтори години, то в нього був час для роздумів. Так народилася ідея ігрових уроків без підручників: класи тепер називалися журналами а учні — редакторами, репортерами, оглядачами. Відтоді й почалася «маленька американська революція» в школі № 145.

Згодом півторагодинне спілкування в тролейбусах і автобусах з різними типажами населення нашої столиці надихнуло Джессі Дуарона на ще одне новаторство — разом зі своїми учнями він вирішив видавати двомовний українсько-англійський молодіжний часопис. Їхню ідею підтримав Міжнародний фонд «Відродження», завдяки якому недавно і вийшов у світ 16-полосний цілком серйозний журнал «Pick-me-up» /головний редактор Ганна Оскілко, вчорашня одинадцятикласниця, нині студентка КПІ/.

Сьогодні Джессі Дуарон працює разом зі своїм «творчим колективом» вже над наступним числом «Pick-me-up», хоч і змінив свою професію на координатора школи англійської мови Міжнародного фонду «Відродження». Міняти ж Київ на Нью-Йорк найближчим часом не збирається. Так що небо над Україною не завжди сизе. Навіть за мірками американців.

Катерина КІНДРАСЬ.

Настрій тижня

«НЕ ДОВІРЯЙТЕ МУЖЧИНАМ З ЯМОЧКАМИ...»

...причому з ямочками не на щоках, і не на обличчі навіть, а на тім місці, яке французи, щоб не називати його просто «задницею», називають «святковим обличчям». Так от, якщо зустрінете мужчину з ямочками на «святковому обличчі», не довіряйте! А якщо у нього «обличчя» надто товсте — тим більше. значить, він тяжіє до земних інтересів, а не до небесних.

Так сказав Павло Глоба, побувавши в Києві з кількома лекціями. Я був на останній з них. Перепрошую за деяку опозиційність цих рядків, але за виразом самого Глоби, я належу до недовірливих верблюдів, а вуха у мене нещільно прилягають до черепа, з таких вух зручно струшувати «лапшу». Отож, хай Маестро не ображається, коли щось не так скажу.

Великий Маг запізнився на зустріч на 45 хвилин. Виявляється, затримався на чаюванні з президентом України. Я бачив Глобу вперше. Люди, яким довіряю, кажуть, що він не завжди буває таким дешево-кокетливим, як цього разу. Маестро нагадував одночасно армійського сержанта серед новообранців, бравого комсюка райкомівського рангу і Остапа Бендера — але малесенького, десь до пупа справжньому інтелектуалові й великому комбінатору. Складалось враження, що його робота не вимагає мислительних зусиль — просто розкладання пасьянсу з попутними коментарями, досить плоскими. Знову ж таки, знаючі люди кажуть, що Маестро не повинен під час роботи показувати свого справжнього обличчя. Можливо. І дуже зручно, кожний би хотів такої роботи.

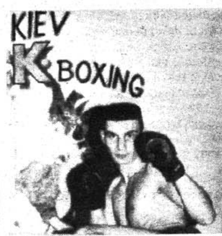
Читача, звісно, цікавлять прогнози. Вони були. Нинішня зима, приміром, буде останньою нашою тяжкою зимою, вже в кінці наступного року обіцяється стабілізація деяка. Президента нам Павло Павлович збереже, але сам інститут президентства трансформується, це буде щось на зразок англійської королівської влади, а реальна влада, як у тій же Англії, належатиме прем'єр-міністрові. Оцей прем'єр-міністр і врятує нас, а прийде він весною 94-го, буде йому від 40 до 45 років, знак Зодіаку — можливо, Терези (ну вилитий я — авт.)

...Ото такі діла. Зовсім не хотілось іронізувати, цей тон нав'язав сам Маестро. Однак, приємно було дивитись на людей, котрі зібрались послухати чоловіка, якого люблять і якому вірять. Компанія була досить велика й по-людськи тепла, такої тепер не стрінеш ні на вулиці, ні на мітингу, ні в парламенті. От за це — без жодної іронії — спасибі. І за дешевий квиток (для непосвячених — всього 13 тисяч) теж спасибі. Хіба за цю суму нині купиш щось путнє? А тут — купуєш мир і спокій душевний. Сидиш і думаєш: моє «святкове обличчя» на нинішніх харчах ще не скоро тяжітиме до земних марнот. І зітхнеш з полегшенням.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Кікбоксинг

УКРАЇНСЬКИЙ БОГАТИР — СИЛЬНІШИЙ!

Кілька тисяч японців — шанувальників східних єдиноборств — зібралися на поєдинок між чемпіоном світу з кікбоксингу за версією ISKA, 22-річним киянином Віталієм Кличком та триразовим чемпіоном Японії з карате Янагісавою, який має авторитет сильного кікбоксера.

Поєдинок тривав п'ять раундів (кожний по три хвилини) за європейськими правилами фул-контакту. Український богатир дотримав слова, яке дав журналістам напередодні вильоту до Токіо, і переміг грізного суперника.

На знімку: чемпіон світу з кікбоксингу, наш земляк Віталій Кличко.

Футбол.

Кубок країни. 1/8 фіналу. Перший матч. «Верес» (Рівне) — «Динамо» (Київ) — 0:0.

Передплата

Парламентську газету - для своїх

Вісімнадцятьом ветеранам праці під час урочистих проводів на заслужений відпочинок у сільськогосподарському підприємстві «Дружба» Ківерцівського району на Волині вручено квитанції з передплатою «Голосу України» на перше півріччя 1994 року.

Десятьом пенсіонерам передплатили парламентську газету в колгоспі «Кіровоградський» на Кіровоградщині.

На три мільйони карбованців передплатили «Голос України» для своїх працівників у «Дніпротелепрескорпорації» (Дніпропетровськ).

До речі

І «Голос» читають, і машину латають

Дорогою зі Львова до Києва у нас поламалась машина. Трапилось це майже в центрі Радивилів Рівненської області. І якби голова райради Анатолій ТИМОШЕЙКО та заступник представника Президента у Радивилівському районі Володимир НАГАЧЕВСЬКИЙ виявились менш чуйними і, за їхніми словами, не так люб ли «Голос України», довелося б ночувати у холодній машині. Велике спасибі вам за допомогу і за добрі слова на адресу нашої газети, Анатолію Григоровичу та Володимире Михайловичу!

Відділ новин «ГУ»

Коротко

Пиво «Козацьке». А кишеня?

«Козацьку», «Чумацьку» і «Гайдамацьку» ми вже куштували. А оце в Рівному ще й пиво «Козацьке» з'явилося. Технологією його приготування передбачено використання... лікарських рослин. Справжні козаки за такі штучки пивоварові боки нам'яли б. А сучасні — при теперішньому здоров'ї?

Ціна «Козацького» сягне 3000 карбованців. Так що кишеня має бути теж козацькою...

Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Рівне.

Морські вітри у сухопутному Львові

У Львові розгорнув діяльність фонд допомоги Військово-морському флоту України. «Хрещеним батьком» цієї громадської організації став голова Личаківської Ради народних депутатів Іван Левицький. За його активного сприяння фонд підтримали численні підприємства і окремі особи. І ось прокладено перший місток між сухопутним Львовом і українським флотом: до моряків відправлено автофургон з цінними подарунками. Зокрема, ВО «Полонина» подарувало типографію вартістю 250 мільйонів карбованців, надіслано також кольорові телевізори, комп'ютер, м'ясні консерви, дефіцитні ліки, мучні вироби, овочі, а ще — книги, передплату на українські газети. Капітан другого рангу Микола Летянчин і капітан першого рангу Віктор Романько, які прийняли гуманітарну допомогу, повезли до моряків від галичан ідею щирого братання синів одного народу.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Не обмінюйте чеки на облігації

А як у них!

Процес приватизації, що почався в Литві 1991 року швидкими темпами, тепер помітно сповільнив оберти. Місцеві фахівці аналізують причини становища, що склалося, сперечаються й не можуть дійти єдиної думки: чи варто було випускати в обіг інвестиційні чеки чи доцільніше приватизувати державне майно за готівку; чи треба було надавати переважне право членам колективів підприємств, що їх приватизують?

Міністр економіки Ю.Весялка переконаний, що економічна реформа в Литві поки що не вдається. Недавно він повернувся з поїздки країнами Східної Європи, де ознайомився з ходом тамтешньої приватизації. Очевидно, під впливом побаченого Ю.Весялка намітив ряд кардинальних заходів щодо покращання процесу приватизації у Литві. Він, зокрема, збирається запропонувати сеймові створити холдингові компанії, а також міністерство приватизації на основі нинішнього міністерства енергетики.

Ходом приватизації у Литві стурбовані не тільки місцеві фахівці. Так, нещодавно представники програми PHARE Європейських Співтовариств подали членам Центральної приватизаційної комісії, працівникам приватизаційних служб Литви огляд зі своїми зауваженнями та рекомендаціями про те, яких заходів, на їхній погляд, слід вжити, щоб цей процес протікав більш гладко.

Автори огляду відзначили як позитивний крок введення в обіг інвестиційних чеків, створення інвестиційних акціонерних товариств, котрі успішно працюють, а також ринок акцій, що почав діяти. Але вказали вони й на проблеми. По-перше, йдеться про низькі темпи приватизування. Досі не приватизовано 66 відсотків державного майна. А це свідчить, що перший етап роздержавлення не завершиться до серпня 1994 року.

Не до кінця вирішеною лишається і доля приватизаційних чеків. Як сказав заступник міністра економіки А.Мерчайтіс, сьогодні в Литві людям добре відомо три речі: ходити в старому одязі, жити в холодних квартирах і мати інвестиційні чеки. Західні консультанти рекомендують ні в якому разі не обмінювати чеки на облігації (про що роздумують литовські фахівці), а гарантувати громадянам можливість придбати за них державне майно, прискорюючи для цього приватизацію підприємств.

Крім того, вважають експерти PHARE, дуже важливо мати чіткі закони, що стосуються всього державного капіталу, який приватизується. Адже понаприймали вже стільки підзаконних актів та постанов, що іноді складно розібратися.

Надія ДОРОНІНА.

Вільнюс.

Прикордонні зв'язки

Розмови в кабінетах припинились

У польському місті Замосць пройшов шостий багатогалузевий осінній ярмарок, в якому взяли участь фірми Волинської та Львівської областей. Ярмарок відвідав посол України у Польщі Геннадій Удовенко.

Цю подію коментує воєвода Замосцського воєводства Марцін Замойський, який здійснював патронаж над ярмарком.

— Я задоволений, що з кожним ярмарком зростає кількість учасників з України. Важливе і те, що наші сусіди, які спочатку обмежували свою участь у ярмарках тільки розмовами у кабінетах, цього разу приїхали з конкретними пропозиціями про співпрацю і взаємну торгівлю. Сподіваюся, що найближчим часом наше воєводство матиме міцні економічні й торговельні зв'язки зі Львівською і Волинською областями. Принагідно скажу, що посол України Геннадій Удовенко обіцяв цьому сприяти. Він висловив своє задоволення експозиціями українських фірм. До речі, дипломом першого ступеня за кращу експозицію іноземних фірм було нагороджено виробниче об'єднання «Волтекс» з Луцька, дипломом другого ступеня — фірму «Вест» зі Львова.

Якщо у попередні роки організатором ярмарку була адміністрація воєводства, то цього разу всі клопоти ми переклали на плечі приватної фірми «Інтередам», яка має своє представництво у Луцьку в особі спільної української фірми «Едам-Світ». Саме вони приймали гостей нашого міста, дбали про їх розміщення.

Мрію про те, щоб на найближчому весняному ярмарку перейти рубіж 100 учасників, тому знову запрошую до нашого міста ділових людей з України. Як і раніше, їм надаватимуться пільги у виділенні виставочної площі на ярмарку.

Колеги

В історії журналістики є небагато подій, які справді вибухово вплинули на розвиток цієї галузі людської діяльності. Однією з таких, свого часу технічних новинок, став телефон. З його допомогою журналістика стала швидкою, як електричний струм. Разом з удосконаленням телефону з'являлися й нові форми роботи в журналістиці. Сьогодні багато майстрів журналістського цеху мають бути вдячні своєю неймовірною популярністю саме цьому технічному засобу. Як, скажімо, німецький тележурналіст Бйорн Шімпф. Саме завдяки телефону, з допомогою якого він спілкується з телеглядачами, журналістові вдалося завоювати таку славу. А прихильниці його телефонного таланту готові навіть виконувати роль слухової трубки (на знімку).

Фото ДПА.

Офіційно

Роз'яснили аргументовано і виважено

1 грудня 1993 року завершила роботу четверта сесія Ради міністрів НБСЄ. Як повідомив прес-центр МЗС України, на засіданні прийнято заключний документ з питань безпеки і співробітництва в Європі. Він віддзеркалює загальнополітичну дискусію, яка зосередилась на пошуках подальших політико- дипломатичних підходів до вдосконалення механізму розв'язання проблем безпеки на Європейському континенті, врегулювання національних конфліктів, посилення уваги до прав людини і національних меншин. Прийнятий консенсусом документ наради Ради міністрів НБСЄ сприятиме розвитку переговорних процесів з врегулювання конфліктів у колишній Югославії, Нагірному Карабасі, Грузії, Молдові, Таджикистані. Документ містить також положення щодо відшкодування збитків, що їх зазнають держави від дотримання режиму санкцій проти СРЮ.

Рада міністрів закордонних справ прийняла Декларацію про агресивний націоналізм, шовінізм, расизм, ксенофобію і антисемітизм. Положення про шовінізм включено в Декларацію за ініціативою України.

Українська делегація у відповідь на упереджені заяви представників деяких країн на сесії дала аргументовані роз'яснення постанови Верховної Ради України щодо ратифікації Договору СНО-1. При цьому, зазначається у повідомленні пресцентру, в цілому учасники наради позитивно сприйняли конструктивні підходи і виважений тон виступу глави делегації України, міністра закордонних справ А.Зленка.

На сесії обрано також голову НБСЄ на 1994 рік. Ним став міністр закордонних справ Італії Б.Андреатта.

Експрес-інформація

Інформація з перших вуст

1-2 грудня з робочим візитом у Парижі перебував міністр закордонних справ Анатолій Зленко. Він вперше виступив перед Асамблеєю Західноєвропейського Союзу. Керівник зовнішньополітичного відомства України виклав підходи нашої держави до загальноєвропейських проблем, зокрема зміцнення безпеки на континенті.

А у парламенті Франції А.Зленко зустрівся з депутатами — членами групи «Франція-Україна». Під час бесіди обговорювалися питання розвитку економічних зв'язків між двома державами.

Перед відбуттям з Парижа А.Зленко відповів на запитання кореспондента «Голосу України» Наталії Філіпчук.

— Що найбільше цікавило членів ЗЄС і французьких парламентаріїв?

— Запитання були найрізноманітніші. Зокрема, цікавив розвиток економічних реформ у нас, відносини з Росією, входження України до європейських структур і проблема ядерного роззброєння.

Ядерне роззброєння — наша позиція

У прес-центрі Відділення ООН у Женеві проведено прес- конференцію групи народних депутатів України, яка перебувала в Женеві на запрошення керівництва НАТО та посольства США у Києві.

Головну увагу було приділено проблемам, пов'язаним з недавньою ратифікацією ВР України Договору про СНО-1 та Лісабонського протоколу. Народні депутати підкреслили, що Україна не має наміру встановити контроль над ядерною зброєю і вживає конкретні заходи для скорочення розташованого на її території ядерного потенціалу. З огляду на це вона розраховує на адекватне визнання та допомогу світового співтовариства.

За повідомленнями наших власних кореспондентів і зарубіжних інформагентств.

Співробітництво

Знайомтеся, Бопутатсвана!

Таку назву має країна на півдні Африки, її не треба плутати ні з Південно-Африканською Республікою (ПАР), ні з Ботсваною. Столиця Бопутатсвани — місто Ммабато, форма правління — парламентська демократія з президентським правлінням, Президент-засновник Кгосі Лукас Маньяне Мангопе. Населяє Бопутатсвану народ батсвана (1,2 млн.чол.), але є й інші етнічні групи темношкірого населення і білі (0,6 мільйона чоловік), які розмовляють трьома офіційними мовами: сетсвана, англійською та африкаанс.

Цілковиту незалежність від ПАР Бопутатсвана проголосила 6 грудня 1977 року і заявила, що надалі буде відкритою нерасистською державою. Але сьогоднішній політичний парадокс Бопутатсвани полягає в тому, що її вважають за «породження апартеїду ПАР» і тому офіційно не визнана ні ООН, ні іншими державами світу. Окрім... ПАР, яка відкрила в Ммабато своє посольство, а в Преторії — посольство Бопутатсвани.

А що світове співтовариство й досі демонструє, м'яко кажучи, незрозуміле ставлення до Бопутатсвани, то її Президент Лукас Мангопе вдався до єдино розумної в такій ситуації політики: мовляв, доки триває боротьба за визнання, пріоритетом держави має бути її економічний і соціальний розвиток. Так в Бопутатсвані, яка в своїх надрах має 80 відсотків світових запасів платини, і діють, зокрема, дають 30 відсотків світового видобутку цієї платини, розвивають туризм, сільське господарство. Звичайно, Бопутатсвана тільки видобуває платину, обробляють її в ПАР, але з огляду на природні багатства можна тільки уявляти потенційні можливості країни, коли її визнає світ.

А поки що міністерство інформації Бопутатсвани відкриває в країнах світу інформаційні центри, які й розповідають про свою країну, налагоджують різнобічні співробітництва, всі види обмінів фахівцями тощо. В травні цього року під егідою українсько-узбецького товариства «Пула ЛТД» такий центр Бопутатсвани відкрито і в Києві. Як повідомила мені його керівник Алла Кузьменко, мета центру незмінна — в Україні мають знати про Бопутатсвану і ставитися до неї як до рівноправного члена світового співтовариства. Протягом цього року Україну з візитами вже відвідали кілька міністрів та урядовців Бопутатсвани, підписано 16 контрактів з українськими лікарями, тренерами з гімнастики, частина з яких уже поїхала на південь Африки на роботу. Ще хочу зазначити, що крім Києва в країнах колишнього Союзу Бопутатсвана відкрила свій центр ще в Ризі, і всім, хто хоче їхати до Бопутатсвани, треба звертатися за візами в Латвію.

Володимир СКАЧКО.

P.S. У той же час ІТАР—ТАРС повідомило, що бантустани Транскей, Бопутатсвана, Венда і Сискей мають припинити своє існування як самостійні політико-адміністративні утворення й об'єднатися з ПАР 27 квітня 1994 року, коли намічається проведення перших у її історії виборів за участю чорних. Таке рішення прийняла багатопартійна переговорна рада, учасники якої ухвалили законопроект про реінкорпорацію бантустанів.

Вернісаж новин

Концерт у... в'язниці

влаштував недавно київський рок-гурт «Актус». І за словами його директора Андрія Різоля, мав надзвичайно вдячних слухачів. Кілька ув'язнених меломанів навіть розплакалися.

Керівництво Лук'янівської в'язниці не відмахнулося від несподіваної пропозиції музикантів, згоду на проведення такого концерту дало без вагання. Майбутні слухачі навіть мали можливість попередньо ознайомитися з відеокліпами гурту. Аншлаг був повний: у залі зібралося понад дві сотні ув'язнених та охоронців. Музиканти вважають, що їхнє мистецтво допомогло арештантам «усвідомити себе людьми, які повинні повернутися у суспільство». Подібна акція років двадцять тому відбулася в США. Наступний благодійний концерт «Актус» має намір провести в дитячому будинку.

Спонсорує ці благодійні акції товариство ЛТД «Хелп».

«Світле майбутнє» Закарпаттю не світить. Постараються політв'язні

В Ужгороді відбулася звітно-виборна конференція Закарпатського крайового товариства політичних в'язнів і репресованих. На ній, зокрема, йшлося про необхідність активізації діяльності у зв'язку із загрозою комуністичного реваншизму. Члени товариства, які найбільше постраждали від «червоного» режиму, мають намір використати майбутню передвиборну кампанію для викриття його злочинів.

Промовці також підкреслювали, що Закарпатське товариство наполегливо відстоює єдність Української держави. Головою закарпатських політв'язнів і репресованих обрали відомого громадського діяча, колишнього дисидента Василя Рогача.

Ордени, медалі і так далі...

Три ордени і дві медалі одержала мати десятьох дітей Лариса Чеголєва. Так що з «іконостасом» усе гаразд. Гірше — з пільгами, допомогою. Багатодітна мати телефонує на рівненський корпункт «ГУ», щоб дізнатися, чи має вона пільги щодо квартплати, проїзду на громадському транспорті тощо.

А тим часом у міській управі є департамент соціального обслуговування населення. Є там чималий штат. А ось, приміром, списків багатодітних сімей — немає. Тож не дивно, що велика кількість ще не розкраденої до кінця гуманітарної допомоги, яку майже рік приховував у підвалі колишній директор департаменту Іван Кирилецький і яку було виявлено три тижні тому, й досі не розподілена. А мо' щось перепало б і малечі Лариси Чеголєвої?

Депутатське милосердя

Чергова сесія Чернівецької міської Ради народних депутатів знову підтвердила, що їй небайдужа доля малозабезпечених городян. І вирішили простягти руку допомоги найбіднішим з них. Від квартирної плати та плати за комунальні послуги звільнено пенсіонерів, що отримують соціальні пенсії.

Малозабезпечувані пенсіонери будуть сплачувати лише половину квартплати та оплати за комунальні послуги. Не обійшли увагою і працівників житлового господарства, зокрема тих, які сумлінно потрудилися в цій сфері протягом п'яти і більше років. Їм надані пільги в оплаті за комунальні послуги та електроенергію. Сесія надала також пільги в оподаткуванні деяким малорентабельним підприємствам та організаціям, діяльність яких пов'язана з соціальним захистом населення, забезпеченням життєдіяльності міста, громадсько-культурною та благодійною працею.

За повідомленнями власних та громадських кореспондентів: Л.КОХАНЕЦЬ, Т.ПАХОЛОК, В.БАБУХА, С.МЕЛЬНИЧУКА.

Якщо не працюють структури, повинні запрацювати особистості

Наука

Американський журнал «Science», оповідаючи про метаморфози інтелектуального життя на просторах СНД, спрогнозував: учені України незабаром з більшим бажанням відстоюватимуть своє місце в черзі за ковбасою, ніж право на наукову розробку в інститутських лабораторіях. За нинішнього стану працівників інтелектуальної сфери і ставленні до них Української держави (для довідки: щомісячна заробітна плата професора столичного університету становить нині 10 доларів США) якщо такий день ще не настав, то не забариться.

Аби осмислити те, що відбувається з українською наукою, і ще раз спробувати щось змінити на краще, наприкінці минулого тижня в київському Будинку вчителя ряд новостворених академій (вищої школи, оригінальних ідей, інженерних наук) разом зі Спілкою викладачів вищої школи та науковців, Інститутом українознавства, НРУ, товариством «Просвіта» провели Всеукраїнську конференцію «Демократизація і реформування науки в Україні». Професор Микола Дробноход, випереджаючи своїх опонентів, нагадав, що «парад академій» постав у результаті пошуку кращих шляхів реалізації інтелектуального потенціалу України. І промовчав про те, що це й народження нових наукових інституцій, альтернативних до АН України — справжнього монополіста в науці. Знову ж таки для довідки, академічні установи об'єднують понад 10 відсотків усіх учених України, а вищі навчальні заклади — понад 50. Однак вузівським докторам і кандидатам наук, як і представникам галузевої науки, до національної АН зась. Їм завжди відводилася роль «учених другого сорту». Така політика зберігається, на жаль, й тепер.

Комітет з науки і технологій, що його два роки тому очолив талановитий учений Сергій Рябченко (з минулого року член-кореспондент АН України), сьогодні також займає відверто проакадемічні позиції. Інакше, чим пояснити той факт, що з понад сотні членів Національної наукової ради при Комітеті знову ж таки переважна більшість — представники Академії наук України. Чим не модель Верховної Ради, а ще точніше — владних структур держави? Дивують і принципи фінансування програм, які подаються на конкурс як «першосортними», так і «другосортними» вченими. Зокрема цього року не дістала фінансової державної підтримки програма «Комплексні оцінки екологічного стану України», запропонована Міністерством освіти. Попри те, що вона «вкладається» в один із семи пріоритетних наукових напрямків, затверджених Верховною Радою.

Втім, парадоксів у науковій політиці більше, ніж достатньо. Приміром, вибір бути провідною організацією у виконанні державної програми «Оцінки стану, прогнозування та відтворення водних ресурсів» чомусь упав на НДІ гідробіології АН України — інститут, який, за висловлюванням співголови Спілки викладачів вищої школи та науковців М.Дробнохода, причетний до водних ресурсів України хіба тому, що у воді живе риба.

Картина фінансування науки в нашій державі гнітюча: в 1992 році виділено 2,2 відсотка від бюджету, на початку 1993 — 1,96, сьогодні, після уточнення цін на енергоносії — 1,27. Та розпорошуються навіть і ці мізерні кошти. Як приклад на конференції наводили такий факт: місяць тому з державної кишені виділили 200 мільйонів карбованців для створення при Інституті геології лабораторії геолого-гідравлічних та екогеологічних досліджень. Це при тому, що в інституті працюють спеціалізовані відділи, які займаються аналогічною проблематикою, але через брак коштів сидять на копійчаній «дієті».

Голова Комітету з питань науки і технологій, розмірковуючи над темою конференції, дав своє визначення «демократії»: демократія — це влада вибраної аристократії, що в перекладі на мову сучасного наукового стилю означає: наукові істини голосуваннями не встановлюються...

Але ж ідеться не просто про наукові істини, а бодай про право мати право їх хоч би висловлювати. Саме це хотіли сказати членкору Рябченку учасники Всеукраїнської конференції, проте він прийшов, виступив і пішов.

Зібрання висловило недовіру Комітету з питань науки і технологій. Свою ж концепцію реформування науки учасники конференцій направили на всі поверхи влади: а раптом хтось прочитає і напередодні нових виборів захоче заробити додаткове «очко».

Правда, насамкінець пленарного засідання раптом з трибуни прозвучало риторичне запитання: чи можна демократизувати науку в недемократичному суспільстві? Один з варіантів відповіді запропонував народний депутат І.Заєць: «Якщо в суспільстві не працюють структури, повинні запрацювати особистості». Тобто ті, на кого впродовж кількох століть сподівалася Україна і яких завжди чомусь не було у потрібному місці в потрібний час.

Катерина КІНДРАСЬ.

Культура

Не може Славутич прожити без романсів

Отож наступного тижня в місті енергетиків бере розгін перший міжнародний телевізійний фестиваль «Романси Славутича». В гості до чорнобильців та їх сімей приїдуть як конкурсанти — в рамках фестивалю проходитиме конкурс українського романсу, так і відомі виконавці з далекого і ближнього зарубіжжя, котрі братимуть участь у розмаїтих фестивальних заходах.

— Сподіваємося, — каже головний директор фестивалю Валентин Войтенко, — що це пісенне свято стане поштовхом до відродження і популяризації романсу як високохудожнього і глибокодушевного музичного жанру. І насамперед — українського романсу. Пісня має проникати в душу, будити в людині найтонші почуття і благородні наміри — те, що нам сьогодні чи не найбільше треба. Тому ми і взялися за цю нелегку справу.

Головним спонсором фестивалю виступило ВО «Чорнобильська АЕС», а продюсером — київська фірма «Студія пана Степана».

«Славутич обов'язково стане фестивальним містом», — вважає голова місцевої міської Ради народних депутатів Володимир Удовиченко, який всіляко допомагає організаторам пісенного свята.

А оскільки так вважає сам мер міста, то, очевидно, в нього є для цього свої козирі. Що ж, доживемо до понеділка — і... зааплодуємо. Як тим, хто вийде на сцену, так і тим, хто зібрав їх у Славутичі.

Роман ВАТРИЧ.

Степан ГАЛЯБАРДА

Я люблю тільки вас

Котить хвилі Славутича час,
Висихає на вітрі чорнобиль.
Я повторюю знову і знову:
— Я люблю тільки Вас, тільки Вас.
Ваші очі я бачу вві сні,
Ваш портрет на папері малюю.
Хоч нам зустріч судьба не віщує, —
Все ж Ви дайте надію мені.
Як я мрію, кохана, про те,
Щоб забрати Вас з Вашого замку,
І блукати до самого ранку
У саду, де жоржина цвіте.
Я б учора до Вас підійшов,
Як ішли Ви із церкви додому.
Та були Ви така в голубому,
Що їй-богу я слів не знайшов.
І сьогодні кляну я свій страх
І картаю себе за несмілість.
О, зробіть перший крок, Вашамилість,
Все в моїх прочитайте очах.
А якщо не зуміємо вдвох
Серед тисяч себе розпізнати, —
Все одно я Вас буду кохати,
Да поможе нам стрітися Бог!

Київ.

Цитуємо

«Нинішній політичний русинізм і його носій — «карпатський русин» — не національність, не національна меншина і навіть не етнічна група. Це професія. Ганебна професія національного зрадництва, запроданства і політиканства, сила зла, спрямована проти України. Це — форма імперського тиску на Україну, один із засобів розколу українського народу, посягання на цілісність його території. В боротьбі проти незалежності України імперські сили зробили ставку на її поділ. «Карпаторуська карта» стоїть в одному ряду з кримською, придністровською, донецько-криворізькою, новоросійською, поліською «картами». Почерк — той самий.

Олекса МИШАНИЧ.

(«Літературна Україна» від 18 жовтня 1993 р.)

Репліка

ЯК КАПІТАН ГЕНЕРАЛА НЕ ПОСЛУХАВ

Багатотиражка Залізної дивізії, що дислокована в Яворові, змінила назву: «Боевое Знамя» — на «Патріот України». В першому ж числі оновленої газети журналісти підготували «бомбочку» — критичний матеріал про командира полку, який зайнявся сумнівною комерцією. Дізнавшись від журналістів про їхні наміри, командир дивізії генерал-лейтенант Валентин Тимко порекомендував не друкувати матеріалу. Мовляв, нехай спочатку завершиться призначене ним службове розслідування, а тоді розберемося: друкувати чи ні. Редактор «Патріота України» капітан Говко не послухався генерала і, керуючись Законом про пресу і засоби масової інформації, порушив субординацію. Генерал-лейтенант, навідавшись до редакції, заявив, що відтепер кожен наступний номер вони розглядатимуть разом.

Начальник прес-центру ПрикВО підполковник Василь Торчинець так прокоментував цей факт:

— Дивізійна газета не може бути незалежною. Генералу — генералове, редактору — редакторове...

А генерал, зателефонувавши до корпункту, пояснив, що передбаченої старими інструкціями цензури вже немає, а нових інструкцій ще немає. У голосі молодого командира дивізії (йому трохи за сорок) я не почула жодної «залізної» нотки. Генерал, як мені здалося, потрапив до моральної вольєри: толерантність представника нової генерації військовиків зіткнулася зі старими нормами субординації. З одного боку, журналісти розповіли правду (хоча й припустилися окремих неточностей), а з іншого — як же дискредитований командир полку дбатиме тепер про дисципліну своїх солдатів?

Та все ж привітаймо себе, колеги-журналісти! Ще кілька років тому важко було б навіть уявити самий факт появи такого матеріалу. Неважко уявити наслідки такої «бомби» у ті часи. Все ж таки ми рухаємося вперед. Як на мене, головне у цій історії те, як генерал відреагував на слово «цензор» (так назвала його обласна газета «Високий Замок»). Це слово образило його гідність. Віват, пане генерале!

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

Компьютеры IBM - это путь к вершинам

В пестром мире персональных компьютеров только технология IBM полностью отвечает требованиям завтрашнего дня.

Новейшие PS/1 и PS/ValuePoint, построенные на привычной архитектуре AT-bus, микроканальные PS/2 и последняя новинка IBM - портативные ThinkPad.

За каждой из этих торговых марок - целые семейства уникальных машин.

За карбованцы.

По доступным ценам.

А сервис? - спросите Вы. Он гарантирован в любое время суток. Только вряд ли он Вам понадобится. Компьютеры IBM надежны. Просты в использовании. Это то, что Вам нужно!

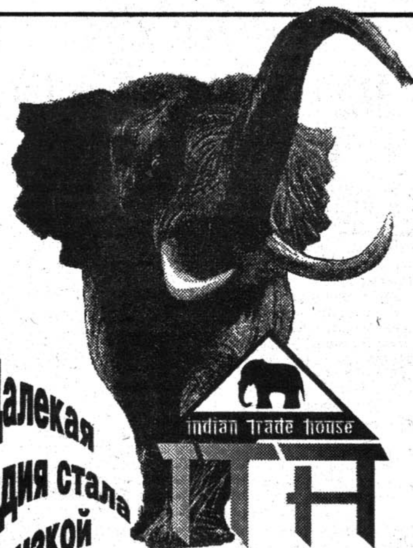
MBS MALTE

Украина, г.Харьков, ул.Шатилова Дача, д.4, (1 этаж, в помещении "ВНИИгидропривод", вход около магазина "Весна")

Тел.: (0572) 40-65-00, 45-83-80

Факс: (0572) 45-83-30, 40-65-11

Далекая Индия стала близкой

"Индийский торговый дом" выходит на украинский рынок

Уже сегодня, уже сейчас предлагаем со склада в Киеве:

- изделия из мохера и кашемира
- обувь
- кожгалантерею
- косметику

и еще многое из того, чем богата Индия.

Значительные скидки для крупных оптовых партий, любая форма оплаты

Киев-196, пр. Победы, 77-А
тел./факс (044) 443 4600
тел. (044) 442 4326

Київське об'єднання «Соціотерапія» пропонує:

послуги консультативної телефонної служби «Життєвий вибір».

Режим роботи - цілодобово.

Види послуг: анонімні консультації телефоном для пацієнтів і членів їхніх сімей.

Номер телефону довіри: 264-77-57.

Консультації професора психіатрії, блискучого діагноста і унікального майстра лікування різних психічних захворювань.

Запис телефоном: 264-44-92 по вівторках з 10.00 до 19.00.

Індивідуальні і групові сеанси мануальної і психотерапії лікаря Х.Р.Аль-Мадані, який має досвід роботи в ряді країн світу.

Лікувальна допомога дорослим і дітям при захворюваннях опорно-рухового апарата, гастроентерологічних, гінекологічних захворюваннях, хворобах дихальних шляхів, неврозах, алергічних станах та ін.

Запис по тел. 295-62-81, 264-40-55 по вівторках з 9.00 до 18.00.

Елітний вид платної медико-психологічної допомоги для лікування перевтомлень, депресій, психосоматичних розладів в умовах санаторної непсихіатричної установи.

Основні види послуг: сучасна висикоякісна реабілітаційна програма для осіб, які інтенсивно працюють, з проблемами швидкого відновлення працездатності; допомога в разі різноманітних психічних перевантажень, розладів сну, станів психічного дискомфорту, які не піддаються лікуванню традиційними засобами; консультації найкваліфікованіших фахівців в галузі психіатрії, сексопатології, психотерапії, психогігієни; сучасні бальнео- і гідротерапевтичні комплекси, масажі, сауна, різноманітні сеанси психотерапії, лікування фітопрепаратами; висококомфортні умови перебування в одному з кращих в Україні санаторіїв «Феофанія» Академії наук.

Адреса, м.Київ-113, вул.академіка Лебедева, 31.

Санаторій «Феофанія». Телефони (цілодобово):

266-71-87, 265-82-27.

Їхати авт. 61, 63 від Виставки, транспортом на замовлення

Інформація про випуск акцій акціонерного товариства «ТОПАЗ»

Рішення про створення відкритого акціонерного товариства «ТОПАЗ» (надалі - Товариство) прийняте засновниками 1 жовтня 1993р.

Юридична адреса Товариства: м.Київ, вул. Т.Шамрила,2б.

Органами управління Товариства є Загальні збори акціонерів, Спостережна рада Товариства, Правління Товариства.

Основне завдання діяльності Товариства - це ефективне управління залученими і власними коштами та реалізація на основі отриманого прибутку економічних, соціальних інтересів акціонерів та працівників Товариства. Випуск акцій Товариства складається із 100 (ста) простих акцій на пред'явника, номінальною вартістю 100 000 (сто тисяч) крб. кожна, на загальну суму 10 000 000 крб.

Початок передплати: 15 грудня 1993 року.

Закінчення передплати: 17 грудня 1993 року.

Місце передплати: м.Київ, вул. Шамрила, 2б.

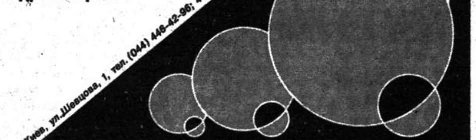
Виплата дивідендів за акціями проводиться один раз на рік не пізніше одного місяця після річних зборів акціонерів, виходячи з результатів діяльності Товариства за минулий рік.

Украинская газовая корпорация

Обращаясь к нам, Вы получаете: надежного партнера, безопасность финансовых операций, возможность приобрести со складавКиеве

ТРУБЫ стальные водо-, газо,- нефтепроводные диаметром от 15 до 325 мм в количестве от 4,5 т. до вагонных поставок, а также:
— СТАЛЬ оцинкованную листовую толщ. 0,5..0,8 мм
— СВАРОЧНЫЕ АГРЕГАТЫ АДД4001
— КРАНЫ шаровые проходные ДУ50
— КРАНЫ газовые ДУ15, ДУ20
— АПОК
— и.т.д.

выполняем информационные услуги по подбору производителей и продавцов любого газового оборудования, металлов и др. товаров

До відома керівників підприємств та організацій!

Орендне підприємство «Рівнезалізобетон» має можливість відпускати в необмеженій кількості свою продукцію:

- збірний залізобетон, блоки стін підвалів, бетон, розчин, асфальт.

Наша адреса: 266000, м.Рівне, вул.Бахарева,23
тел. 2-58-52.

Германская фирма «Kaiser Import Export GmbH» покупает сухое обезжиренное молоко и казеин, ищет постоянных поставщиков данной продукции.

Обращаться в представительство фирмы в Литве:

Тел. (8-0122) 29-41-29, (8-0127) 73-35-29.

Факс (8-0127) 77-54-61.

Коментар фейлетоніста

Хабар як рушійна сила розбудови

Слава Всевишньому, нарешті діждались! Мають тепер наші бізнесмени справжній підручник для навчання. Цього разу — не якісь там поради заокеанського дядечка про те, як, знизивши ціни, перемогти конкурентів. Не запаморочливі наукові трактати, напхані іноземними термінами на кштал слова «Лізинг», що й досі у певній частині наших підприємців асоціюється з чимось непристойним.

Ні, книжка, про яку йдеться — наша типова. І називається вона — «Як давати хабарі. Практичний посібник». Із серії — «Школа великого бізнесу».

«...Без хабарів у нашій країні сьогодні, на жаль, не те що не можна робити великого бізнесу, а і просто забезпечити собі пристойного життя, — пише у передмові автор. — Уміти давати хабарі — справжнє мистецтво. Оволодіти ним вам покликаний допомогти цей посібник, у розробці якого брали участь відомі бізнесмени, правоохоронці, вчені-психологи. Тут ви знайдете чимало порад, які стануть вам у пригоді у повсякденній роботі».

Далі у такому ж невимушеному тоні викладається сам «навчальний матеріал». Чого варті самі назви деяких розділів: «Нема тих, які не беруть. Є такі, що не вміють давати», «Гроші: як, кому, скільки?», «Презенти і подарунки», «Корисні послуги», і вже зовсім із Біблії: «Рука того, хто дає, не оскудіє».

Якщо бути відвертим, якість самого «посібника» залишає бажати кращого. Не лише тому, що видруковано цю брошуру чи не в кустарний спосіб на поганому папері. Зміст її також здебільшого складається з сумнівної корисності банальних порад на кштал «давати бажано у великих купюрах», «секретаркам краще дарувати цукерки, шампанське та парфуми».

Мова зрештою не про самий «підручник», що є усього лише спробою видавця, якогось НВЦ «Раректс» підзаробити.

А про те, наскільки просто і буденно оперуємо ми самим поняттям хабар. Наскільки глибоко увійшла практика «давання на лапу» до нашого повсякдення.

З одного боку, хабар у нас засуджують. Щиро обурюються самим фактом його існування. З переможним блиском в очах дізнаються про те, що десь там у Глухому Куті, схопили на гарячому якогось чиновника Баригала під час отримання від громадянки Н. п'ятдесяти тисяч купонів. І радісно згадують карний кодекс: а що ж там йому належить за такі діяння?!

Засуджують, обурюються. І... самі дають. Всім і за все. Хто — сало і могорич, хто долари й мерседеси — це вже від розмаху залежить.

Ці психологічні протилежності чудово співіснують у свідомості пересічного громадянина і навіть творчо доповнюють одна одну. Бо ж, а жити як?

Та і як, напевне, помітив уважний читач, міліцейська статистика кількість схоплених на гарячому хабарників старанно замовчує. І правильно робить. Оскільки «факти затримання» тут можна у прямому смислі слова перерахувати на пальцях, а подібна цифра здатна дещо зіпсувати картину рішучого наступу на злочинний світ.

На виправдання наших правоохоронців не зайве вкотре послатися... Ну звичайно ж — на недосконале законодавство! І не лише у тій його частині, що не дає можливості успішно схопити на гарячому конкретного хабарника. А перш за все тому, що історично наш чиновник несе відповідальність лише за слово «так». Украй небезпечно йому щось дозволяти. Бо за це і по шапці дати можуть, і кріслом можна поплатитися. А от за слово «ні» — жодної відповідальності не передбачено. Не дозволив — і край. Чи багато ви знаєте випадків, коли бодай хтось постраждав за те, що не дозволив?

Тому тут їх суто по-людському зрозуміти можна, наших чиновників. Уявляєте, як нервує посадова особа, кажучи «так»? Як важко прийняти вкрай ризиковане рішення — дозволити? Скільки нервових клітин при цьому — тю-тю?!

А зарплата державного службовця, прямо скажемо, ганебно мала для того, щоб ці клітини хоч частково компенсувати. Що робити лишається?..

А всього лише треба, аби кожний законодавчий документик не лише щось дозволяв чи забороняв, а й передбачав однаково сувору відповідальність як для тих, хто дозволяє незаконне, так і для тих, хто законне забороняє.

Скільки проблем тоді відпало б само собою! І без сумніву, серед певної категорії читачів замість вищезгадуваного посібника для хабарників, набагато популярнішою стала б інша новинка книжкових «розкладок». Теж брошура. Називається «Як вижити на нарах».

Тимофій ПРОКОПЕНКО.

Жарт номера

Особливість моменту: що не предмет, то предмет розкоші.

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.
Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Міні-проза

Кайф

Олег Іванович прокинувся, солоденько потягнувся і пішов умиватися. У ванній із крана тоненькою цівкою бігла горілка. — Горілка! Невже горілка? Правда, горілка! Очманілий від щастя Олег Іванович підставив неймовірно широко розкритого рота... — «Пшенична», а може «Оковита»?.. чи «Гайдамацька»? Намагаючись визначити назву горілки і як слід навизначавшись, Олег Іванович вирішив відкрити кран гарячої води. І що б ви собі думали? Із крана тік коньяк!

— От штука так штука! Щоб так, ні з того, ні з сього таке з крана текло? — отетеріло глипав очима Олег Іванович. — А, може, сьогодні яке-небудь свято?

Олег Іванович збігав на кухню за закускою і присмоктався до крана. Ближче до обіду він трохи перебрав. Та варто було зайти до туалету — там із зливного бачка побігло свіже пінисте пиво.

— Ну це вже занадто!.. Це коли-небудь скінчиться? Я буду скаржитись!.. — Олег Іванович пішов на балкон, де стояла лохання з дощовою водою. Він став навколішки і почав жадібно пити... спирт.

— Чистий спирт, ангідрид його, — вилаявся він. — Ну що за життя, за що мені таке покарання?! — ледве не заплакав Олег Іванович.

І тут він згадав, що вчора купив пляшку лимонаду. Він метнувся до кухні й відкоркував її. Лимонад був несвіжий, із осадком й віддавав цвіллю.

— Який кайф! — вигукнув Олег Іванович.

І причмокуючи від насолоди, заходився жадібно пити...

Олександр ПЕРЛЮК.
Кіровоград.

Наші ноу-хау

Як їздити без квитків

Важкі часи переживає наша ненька Україна. Купоно-карбованець щодня втрачає свою вартість, життя важчає та важчає, доводиться заощаджувати на всьому, щоб хоч якось вижити.

А тут ще підвищили плату за проїзд трамваями та тролейбусами. Як не як, а 10-20 карбованців теж гроші.

За безквитковий проїзд встановлено штраф, талони не лише в кіосках продають, а й водії тролейбусів і трамваїв. Довго, довго я міркував, як ото заощадити на проїзді електротранспортом. І ось одного разу ледь не зойкнув від захоплення, коли побачив у тролейбусі оголошення:

«До уваги пасажирів! Купони розірвані, склеєні, зіжмакані не приймаються. Адміністрація трол. депо».

Витягнув я з гаманця добре зіжмаканий, склеєний, засмальцьований червонець купоно-карбованців, що його не міг ніде «сплавити», і передав водієві на талон. За хвилину-другу посажири десятку повернули, ще й пояснили, що таких жалюгідних грошей не приймають. Відтоді з тією безцінною десяткою я їздив понад рік: вона поверталася до мене мов казкова.

Звичайно, не раз потрапляв до рук ревізорів. Вони розумні, але й я не дурніший за них. Завжди в мене були свідки, що я передавав на талон гроші, проте мені їх повертали. Це ж саме підтверджували водії тролейбусів і трамваїв. А на крайній випадок я завжди мав при собі постанову Національного банку України від 25 червня 1992 року за № 11 про те, що всі державні, кооперативні, акціонерні, громадські та інші підприємства, об'єднання, організації та установи, незалежно від виду діяльності, зобов'язані без перепон приймати і здавати в установи банків у складі грошової виручки купони:

а) які мають проколи, надриви, потертості, написи олівцем та чорнилом; б) розірвані, підклеєні, якщо окремі частини купона безумовно належать одному й тому ж купону; в) залиті фарбами, барвами, що призвело до зміни власного кольору, обпалені і пригорілі; г) які зберегли більш як 50 процентів своєї повної величини.

Словом, безкоштовний проїзд електротранспортом, без жодних неприємностей, мені гарантований. А з 1 вересня 1993 року, коли удвоє підвищили плату за проїзд, довелося засмальцьовати ще одну десятку. Щоправда, кожного дня переживаю, що такий спосіб безкоштовного проїзду може закінчитись, коли введуть гривні. Але, дякувати Богові, Панові Президентові, урядові та Верховній Раді, не поспішають з тими гривнями.

Хай вже почекали б хоча б яких два роки — тоді я саме сягну пенсійного віку і їздитиму безкоштовно, скільки душі заманеться.

Мирон ГОЛЕНЬОВСЬКИЙ.
Львів.

Пародія

Буханець повітря для катівні

Тут повітря — видріджене тісто...
Утечи мерщій з катівні міста...

Михайло КАЗИДУБ.

Біля мене поруч — ані кого
(Блимають лише зоря й коза):
Ані рекетира, ані бога,
Ні сусіда, котрий «зав'язав»,
Ані комерсантів-комуністів
Біля мене й тихої Сули...
Тут повітря — видріджене тісто,
Ти ж купуєш дріжджі з-під поли.

Вирвись із катівні — міста,
Улаштую гарний сабантуй.
На прощаннячко повітря — тісто
Безкоштовно в торбу набатуй.
Утечи із города — катівні,
Ждуть мале село, меди джерел.
Швидше приїзди — заріжу півня, —
Поки від чекання він не вмер.

Володимир СЕМЕНО.
м.Полтава.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

◆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◆ Рукописів не повертаємо.
◆ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

◆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України», 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311231.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».